

עמ"ת 8113/04/14 - מדינת ישראל, נגד יהודה ביטון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 8113-04-14 מדינת ישראל נ' ביטון(עציר)

בפני: כב' השופט ברוך אזולאי
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל, ע"י ב"כ עו"ד אליהוא פיטוסי
יהודה ביטון (עציר) ע"י ב"כ עו"ד זנו מיארה

החלטה

מדובר בערר על החלטת ביהמ"ש השלום בבאר שבע, בתיק מ"ת 55776-01-14, שניתנה על ידי השופט י. עטר, ביום 2.4.14, בה הוחלט להורות על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים, ערבויות כספיות, הפקדה כספית וצו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

הבקשה למעצר הייתה בגין הגשת כתב אישום בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין שלא כדין ותקיפה סתם.

העובדות שבגינן הוגש כתב אישום, היו כי המתלוננת יצאה יחד עם אחיה בשעה מוקדמת ממועדון בבאר שבע, ובעת שחצו את הכביש, הגיח הנאשם עם רכבו בנסיעה מהירה לעברם, לאחר שאנשים צעקו לעבר המשיב על אופן נהיגתו, עצר המשיב את הרכב, ירד ממנו ופנה בחמת זעם לעבר המתלוננת ואחרים, וכשהמתלוננת ניסתה להרגיע אותו, דחף אותה, בהמשך ניגש המשיב לרכבו, נטל סכין בידו וניגש לעבר המתלוננת ואחרים. משניסתה המתלוננת שוב להרגיע אותו, תוך שהיא אווזת בו פצע המשיב את המתלוננת באמצעות סכין, דחף אותה ולאחר שהיא נפלה ארצה, נמלט עם רכבו מהמקום.

בדיון מיום 11.2.14, נקבע כי יש ראיות לכאורה להוכחת האישום, כי יש עילת מעצר, ונתבקש תסקיר מעצר.

שרות המבחן הצביע על המשיב כמי שנוטה לפעול באימפולסיביות, אך המליץ על שחרורו לחלופת מעצר.

לאור זאת, הוחלט בדיון ביום 9.3.13, על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים, ערבויות כספיות, הפקדה כספית וצו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

על ההחלטה האמורה הוגש ערר לביהמ"שזה, וביום 13.3.14, ניתנה החלטה על ידי השופט אינפלד, בה הוחלט להחזיר את העניין לביהמ"ש השלום, בשים לב למאפייני האישיות של המשיב והעובדה כי לא ניתן לאפשר לו להימצא בסמיכות לקורבנות העבירה ולעדי התביעה, תוך מתן חשיבות למרחק של החלופה ממקום מגורי המתלוננים.

בדין בביהמ"ש השלום, מיום 2.4.14, הוצגה חלופה אחרת של בן דודו ואימו של המשיב, כאשר נשכרה דירה במושב גילת לתקופה של 3 חודשים לצורך הפיקוח בדירה הנ"ל.

לטענת ב"כ העוררת, לא היה מקום להורות על שחרור המשיב בתנאים הנ"ל, שכן המיקום של החלופה במושב גילת אינו מרוחק דיו ממקום מגורי המתלוננים המתגוררים בבאר שבע, לאור החשיבות שייחס השופט אינפלד בהחלטתו הנ"ל למרחק גיאוגרפי משמעותי, בשים לב לאימפולסיביות של המשיב ואופן התנהלותו.

כמו כן טען, כי אחד המפקחים המוצעים השיב לשאלה אם יוכל לעצור את המשיב, אם ירצה לצאת מהבית, והוא השיב: "שם הוא ירצה לצאת מהבית, ייצא, והוא בתור מפקח יתקשר למשטרה".

לטענת ב"כ העוררת, מצביעה תשובה זאת על אי התאמתו לפקח על המשיב, כאשר המתלוננים מתגוררים במרחק של כ- 15 דקות מהמקום, בבאר שבע.

בנוסף, טענה ב"כ העוררת, כי המשיב פועל על פי דחפים בלתי מסופקים והרסניים, ולדעת שרות המבחן, יש חשש שבמצבי לחץ יפעל המשיב בדרך בלתי שקולה.

לטענת ב"כ המשיב, לא הייתה כל טעות בהחלטת ביהמ"ש השלום. באשר לצורך בריחוק מן העיר, הרי שהחלופה החדשה מרוחקת די הצורך. בנוסף, הערבויות הוגדלו, ביהמ"ש התרשם באופן עצמאי משני ערבים ונתן בהם אמון.

מדובר במשיב שעבר הליך גמילה בקהילה לתקופה ארוכה של יותר מחצי שעה ויש חשש שאם הוא יישאר במעצר, ייפגע ההליך השיקומי.

בנוסף טען, כי ביהמ"ש השלום הצביע על מחדלי חקירה שמעמידו בספק את הראיות לכאורה וכיום יש עד נוסף שמתאר את האירוע כאירוע של קטטה.

דין

לאחר עיון בחומר שהועמד לעיוני ובדברי ב"כ הצדדים, נראה לי כי הנסיבות העולות מכתב האישום מהרשעותיו הקודמות של הנאשם ומתסקיר שרות המבחן, אכן מצביעות על מסוכנות הנשקפת מהמשיב, אך בשים לב להמלצת שרות המבחן ולמסקנותיו של ביהמ"ש השלום, אשר שמע את החלופה והתרשם ממנה, נראה לי שאין מקום להתערב בהחלטתו של ביהמ"ש השלום.

הערבויות מתייחסות להפקדה בסך של 25,000 ₪, ערבות עצמית וערבות צד ג' של שני ערבים בסך של 25,000 ₪ ותנאים נוספים, ובשים לב לנזק שיכול להיגרם למשיב כתוצאה מהמשך מעצרו לאחר השינוי שעשה בחייו, סבר ביהמ"ש השלום שיש בתנאי השחרור כדי להוות גורם מרתיע, מרסן ומציב גבולות.

בנסיבות אלו, ובשים לב לאיזון הראוי בין השיקולים השונים, נראה לי כי אין מקום להתערב בהחלטת ביהמ"ש השלום, ולאור זאת, אני דוחה את הערר.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ד, 09 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.